

GONIEC POLOWY LEGIONÓW

Dziennik rozporządzeń Komendy Legionów Polskich.

WYCHODZI RAZ NA TYDZIEŃ.

№ 8.

Piotrków, dnia 14 Lipca 1915 r.

Rok 1.

MIANOWANIA.

ROZKAZ № 135.

Piotrków, dnia 2 lipca 1915.

I. Na propozycję Komendy I-ej brygady podaję do zatwierdzenia z dniem 15 czerwca b.r. do Naczelnej Komendy Armii następujących oficerów 1 brygady Polskich Legionów.

a) na komendanta 1 pułku w VII randze majora Rydza Edwarda; b) na komendanta 5 pułku w VIII r. majora Berbeckiego Leona; c) na komendantów baonu w VIII r. kapitanów Trojanowskiego Mieczysława, Fleszara Albina i Furgalskiego Tadeusza; d) na lekarza pułkowego w IX r. D-ra Roupperta Stanisława; e) na kapelana pułkowego w IX r. ks. Zytkiewicza Stanisława; f) na komendantów kompanii w IX r. poruczników: Biernackiego Stefana, Jaworowskiego Rajmunda, Jarnuszkiewicza Czesława, Konaśa Alojzego, D-ra Kukiela Maryana, Kulczyckiego Juljana, Łuczyńskiego Aleksandra, Paszkowskiego Henryka, Stachiewicza Juljana, Tessarę Stanisława, g) na komendantów kompanii w X randze podporuczników: Machowicza Stanisława, Skwarczyńskiego Stanisława, Aleksandrowicza Konstantego, Fijałkowskiego Czesława, Wilka Władysława; h) na komendanta baterii w IX r. porucznika: Sniadowskiego Marcelego.

II. Na propozycję Komendy I-ej brygady mianowani są w 1 brygadzie Polskich Legionów:

A. W piechocie:

a) komendantami plutonu w X r. podporucznicy: Radoński Zygmunt, Stachiewicz Wacław, Kuczyński Zygmunt, Berliner-

blau Jan, Przyjałkowski Zdzisław, Dubiel Franciszek, Moniuszko Kazimierz, Konieczny Włodzimierz, Bortnowski Władysław, Łapiński Stanisław, Zawiślak Józef, Píkusa Bolesław, Dłużniakiewicz Janusz, Parczyński Stanisław, Zinth Edward, Polkowski Kazimierz, Gluth Alojzy, Nowakowski Wiktor.

b) komendantami plutonu w XI. randze chorążowie: Tarczyński Tadeusz, Wyrwiński Wilhelm, Ceceniowski Izydor, Długosz Stanisław, Hajec Jan, Krzyżanowski Bolesław, Rybka Józef, Langner Władysław, Ulrych Juljusz, Bratro Jan, Boerner Ignacy, Brunne Władysław, Kalabiński Stanisław, Łubieński Roman, Dobrodzicki Adam, Mikulski Józef, Czerny-Schwarzenberg Jerzy, Zbrowski Wacław, Machonbaum Leon, Kołodziejczyk Tadeusz, Piątkowski Mieczysław, Furgalski Teodor, Leruch Rudolf, Trapszko Tadeusz.

c) chorążymi z odznakami XII. rangi legioniści: Aleksandrowicz Wacław, Bochenek Włodzimierz, Blauer Józef, Charzewski Stanisław, Czajkowski Bolesław, Czech Feliks, Czopp Wilhelm, Czuskiwicz Józef, Dąbrowiecki Eustachy, Deschu Tadeusz, Dziadosz Władysław, Grefner Alfred, Hozer Kazimierz, Kołodziejcki Stanisław, Kozłowski Eugeniusz, Kwiatek Feliks, Malicki Maryan, Mansperl Bronisław, Majewski Tadeusz, Myszkowski Aleksander, Nehay Wiktor, Pakosz Michał, Podolski Maryan, Polniaszek Franciszek, Piwnicki Zygmunt, Raczyński Maryan, Ratay Jan, Rowecki Stefan, Sekara Franciszek, Siciński Stanisław, Raczyński Roman, Sowa Tadeusz, Spilczyński Wacław, Styliński Jan, Szafranowski Zygmunt, Warski Ryszard, Wenda Zygmunt,

Werner Tadeusz, Winiarski Leon, Wójcikowski Władysław, Wyrwiński Eugeniusz, Zbijewski Adam, Niemiec Jan, Zawadzki Bolesław.

B. W kawalerii:

komendantami plutonu w XI. randze chorążowie: Jabłoński Antoni, Goertig Tadeusz.

C. W artylerii:

komendantami plutonu w XI. randze chorążowie: Ślaski Jan, Sroczyński Marian, Hertel Aleksander, Wierzchlejski Stanisław. chorążym z odznakami XII. rangi legionista: Zielina Paweł.

D. W żandarmerii polowej:

komendantem plutonu w X. randze: podpor. Gorzechowski Jan.

E. W służbie kancelaryjnej (intendantura, zakłady):

a) komendantami plutonu w XI. randze chorążowie: Urbanowicz Jan, Herschtal Julian.

b) chorążym z odznakami XII. rangi legionista: Wegnerowicz Polikarp.

III. Na podstawie nowo-obowiązującej jednolitej organizacji polskich Legionów ogłoszonej w Res. № 226 z dnia 8. maja b.r. znoszą Komendę pułkową w artylerii ogłoszoną moim rozkazem № 20 z dnia 28/IX. 1914.

Durski M. p. p.

ROZKAZ № 136.

Piotrków, dnia 5 lipca 1915.

Na propozycję Komendy Legionów zatwierdziła Naczelną Komendę Armii pismem swem K. Nr. 10336 z dnia 2 lipca b. r.

a) Komendantami baonów w IX. randze: w baonie II/4 kap. Sikorskiego Franciszka, w baonie III/3 kap. Zająca Józefa, w baonie uzupełn. № II. kap. Terleckiego Tadeusza,

b) Komendantami kompanii w IX. randze w 3 pp. kapitanów: Szczepana Józefa, Kosakowskiego Adama, Udałowskiego Karola.

c) Lekarzem pułkowym w IX. randze Dr. Rudzkiego Stefana.

d) Komendantem 5. szwadronu w X. randze por. Ostoję Juliusza.

e) Komendantami kompanii w X. randze w 4. pp., poruczników: Kustronia Józefa, Smolarskiego Władysława.

f) Przeniesienie majorów Neugebauera Mieczysława i Fabrycego Kazimierza jednego na miejsce drugiego.

g) Prowadzenie w ewidencji nadliczbowo w 2 pp. z powodu niezdolności fizycznej do służby w polu komendanta baonu w VIII. r. Launharda Alfreda.

Durski M. p. p.

Kronika Wojenna.

(Podług komunikatów sztabu austro-węgierskiego i naczelnego kierownictwa armii niemieckiej.)

20 czerwca: Dalsza pełna siły ofensywa sprzymierzonych armii doprowadziła wczoraj w bitwie pod Magierowem i Gródkiem do nowego pełnego zwycięstwa nad nieprzyjacielem. Po sforsowaniu Sana i odzyskaniu Przemysła, przełamawszy front rosyjski w dniu 15 b. m. między Lubaczówką a górnym Dniestrem—zmusiły armie sprzymierzone nieprzyjaciela do odwrotu, mimo że przez sprowadzenie licznych posiłków stał się on znowu zdolny do walki. Po wspomnianej bitwie ustąpił nieprzyjaciel wśród ciężkich strat w kierunku wschodnim i północno-wschodnim, naczelne kierownictwo armii rosyjskiej zebrało jednak resztki pobitych armii i ustawiło je na silnie przez właściwości terenu obronnych, a dobrze przygotowanych pozycjach nad Wereszycą. Pozycje te bronić miały drogi do Lwowa. Jednakże po gwałtownej walce bohaterki szturmowy atak wojsk sprzymierzonych zachwiał i tym razem całym frontem rosyjskich wojsk i już w sobotnich godzinach popołudniowych zostały przełamane nieprzyjacielskie pozycje pod Magierowem, gdzie atakowały wojska generała Mackeusena. Jeszcze tylko nad Wereszycą stawali rosjanie zaarty opór, lecz w nocy części wojsk generała Boehm-Ermolliego zdobyły wreszcie szturmem nieprzyjacielskie pozycje po obu stronach drogi wiodącej do Lwowa, równocześnie zaś i inne korpusy tej armii wtargnęły do głównych stanowisk rosyjskich.

Od godziny 3 w nocy z soboty na niedzielę znajdują się rosyjskie wojska na całej linii bojowej w pełnym odwrocie tak na Lwów jak i na północ i południe od miasta. Wojska sprzymierzone ścigają nieprzyjaciela. W ich zwycięskie ręce dostała się znowu wielka zdobycz w tysiącach jeńców i w liczny materiał wojenny.

Na południe od Pilicy wzięły w ostatnich dniach wojska generała Woyscha liczne przednie stanowiska rosyjskie. Ataki pomniejszych oddziałów niemieckich doprowadziły do wzięcia pozycji nieprzyjacielskich pod Przysilkami i Kalejami na wschód od gościńca Przasnysz — Myszyniec.

Rosyjskie ataki tak na Szawle jak i na Augustów zostały odparte.

21 czerwca: Sprzymierzone wojska dotarły w pościgu za nieprzyjacielem pod Żółkiew—w pobliżu Lwowa. Wojska rosyjskie na tej linii zewsząd atakowane. Zresztą położenie na półn.-wsch. placu boju niezmiennione. Armie Mackeusena walczą o Lwów i Żółkiew. Rawa Ruska jest już w naszych rękach. Na zachód od Rawy Ruskiej zaatakowaliśmy wczoraj nieprzyjaciela i wyrzucili z jego pozycji. W dniach 19 i 20 czerwca na polach walki między Janowem i na północ od Magierowa wzięliśmy do niewoli 9500 rosjan, oraz zdobyliśmy 8 dział i 26 karabinów maszynowych.

22 czerwca: Walki o Lwów toczą się w dalszym ciągu. Rosyjskie pozycje obronne na południe od miasta zostały wczoraj w okolicy na zachód od Dorfelfeldu przełamane przez nasze wojska. Przejścia przez Szczerk są też na wielu punktach w naszym posiadaniu. Poszczególne fortyfikacyjne urządzenia na zachodnim i północno-zachodnim froncie lwowskim dostały się także w nasze ręce po gwałtownej walce, w której odznaczyła się dzielnością zwłaszcza wiedeńska obrona krajowa. Wojska niemieckie wzięły szturmem wzgórze na zachód od Kulikowa i odparły wszystkie przeciwnataki rosyjskie z największymi stratami dla nieprzyjaciela.

Na południe od Dniestru ogólna sytuacja niezmienną. Także i wczoraj wojska gen. Pflanzera odparły wszędzie rosyjskie ataki, wyrządzając nieprzyjacielowi wielkie szkody. Nad Tanwią i w Królestwie Polskiem sytuacja nie uległa zmianie. Wojska sprzymierzone

zajęły nieprzyjacielskie pozycje czołowe na zachód i na północny zachód od Lwowa. Walki na północny zachód od Lwowa toczą się dalej. Na zachód od Żółkwi zmusiliśmy tej nocy rosjan do odwrotu.

(Od 12 czerwca wzięły wojska niemieckie i walczące wspólnie z niemi korpusy austro-węgierskie 237 oficerów i 58.800 żołnierzy do niewoli, oraz zdobyły 9 armat i 136 karabinów maszynowych.)

23 czerwca: **Oswobodzenie Lwowa.** Północno zachodni i zachodni pas szaniec wokół Lwowa jako środkowy front linii obronnej rosyjskiej od Żółkwi po Mikołajów obsadzony był przez znaczne siły rosyjskie. O piątej rano 22 czerwca pułk wiedeńskiej obrony krajowej wziął szturmem fort Rzęsna, leżący na drodze Janów—Lwów. Od północnego zachodu w tym samym czasie wtargnęły nasze wojska do kilku szaniec wzgórza zwanego Łysą górą. W ciągu przedpołudnia w dalszym ataku zdobyliśmy w krwawej walce resztę fortów i obwarowań północno zachodniego i zachodniego frontu. Temsamem został rosyjski front pod Lwowem ponownie złamany, a nieprzyjaciel, który znowu poniósł ciężkie straty, został zmuszony do odwrotu. Nasze wojska dotarły w pościgu aż do wzgórz na wschód i północny wschód od miasta i przekroczyły na południe od Lwowa gościńiec prowadzący do Mikołajowa. Wśród nieopisanej radości i entuzjastycznych manifestacji ludności wkroczył o godz. 4 popołudniu do Lwowa generał kawalerji Boehm-Ermolli na czele wojsk drugiej armji. Także i pod Żółkwią oraz na wschód od Rawy Ruskiej znajdują się rosjanie w odwrocie. Wojska austro-węgierskie wczoraj popołudniu wzięły szturmem Lwów, a następnie w nocy pozycje nad rzeczką Szczerek między Dniestrem pod Mikołajowem, a Lwowem. Dalej na północ dotarliśmy w pościgu na wschód od Lwowa do linii Żółtańce—Turynka (na północny wschód od Żółkwi). Na wschodnim placu boju nie nowego.

Dzisiejszej nocy rozpoczął nieprzyjaciel tak w widłach Sanu i Wisły jak i w pogórzu kieleckim dalszy odwrot, ścigany wszędzie przez wojska sprzymierzone. Nad Tanwią odparto odosobnione ataki rosyjskie. Nad Dniestrem sytuacja na ogół niezmienną.

24 czerwca: Ogólne położenie w Galicji wschodniej nie uległo zmianie. Na wschód i północny wschód od Lwowa toczą się walki z silnymi strażami tylnymi rosjan. Nad górnym Dniestrem został wzięty Żydaczów i Mikołajów. W dół rzeki i w wspomnianego miasta przedostały się sprzymierzone wojska wśród gwałtownych walk w wielu miejscach na północny brzeg Dniestru. Między Wisłą i Sanem cofa się nieprzyjaciel w dalszym ciągu. Na północ od Wisły zostały wyrzucone rosyjskie straże tylne poza rzekę Kamienną. Ostrowiec i Sandomierz zostały wzięte przez nasze wojska. Armja generała Linsingena przekroczyła Dniestr. Na południowym brzegu Dniestru, między Haliczem a Żurawnem toczą się jeszcze zaciekle walki, a stamtąd dalej na północ aż do Rawy Ruskiej i Sanu. Pod Ulanowem nie zaszło nic istotnego. Z odcinka między Sanem a Wisłą rosjanie cofnęli się za San. Również na lewym brzegu Wisły, z pozycji na południe od Ilży, cofają się w kierunku północnym. Nad Omulewem wzięliśmy szturmem wieś Kopaczyska. W Królestwie Polskim, na południe od Wisły, liczne ataki nieprzyjacielskie speliły na niczem.

Pod Kurszanami, w trakcie odpierania ataków rosyjskich pojaliśmy 100 jeńców.

25 czerwca: Między Haliczem a Żurawnem trwają walki już na północnym brzegu Dniestru. Kontratak rosyjski został odparty — atak wojsk sprzymierzonych postępuje naprzód. Posunawszy się poza Żydaczów, zajęliśmy wczoraj Chodorów. Pozatem sytuacja nad Dniestrem poniżej Halicza, a także na wschód od Lwowa, pod Rawą-Ruską i nad Tanwią niezmienną. Nieprzyjaciel opuścił południowy brzeg Sanu.

W Królestwie Polskim ścigają sprzymierzone armje wojska rosyjskie, cofające się na Zawichost, Ożarów i Siemno.

Na północny zachód od Halicza, niektóre części armji gen. Linsingena, wobec przeważających sił kontrataków nieprzyjacielskich pod Martynowem, ustąpiły na południowy brzeg Dniestru. Dalej w górę rzeki ataki nasze czynią postępy. Lewe skrzydło stoi pod Chodorowem.

W Kieleckim wojska generała-pułkownika Woyrscha, w pościgu za nieprzyjacielem zajęły leśną okolicę na południe od Ilży. Położenie armji feldmarszałka Mackensena naogół niezmienną. Na północno-wschodnim terenie opuściliśmy Kopaczyska, zaś pod Stegną wdarły się nasze wojska do części nieprzyjacielskich pozycji i utrzymały się tam.

26 czerwca: Na wschód od Lwowa ścigamy nieprzyjaciela w dalszym ciągu. Armja gen. Linsingena w postępującym naprzód ataku operuje na północnym brzegu Dniestru. Tylko jeszcze pod Haliczem utrzymuje się nieprzyjaciel na południowym brzegu rzeki. Od początku wznowienia ataków o przejście Dniestru, wzięła armja gen. Linsingena 3500 jeńców. Rosjanie czynią ostateczne wysiłki, by nad Dniestrem odnieść sukces. Po północnej stronie tej rzeki armja gen. Linsingena utrzymuje się z pełnym tryumfem na wszystkich swoich pozycjach. Najsilniejszy atak skierowali rosjanie przeciwko armji gen. Pflauzera. Po wścieklej strzelaninie w nocy z 24 na 25 czerwca posunęli się rosjanie następnego rana naprzód. Używszy podstępny, z podniesionymi rękoma zbliżyli się do naszych pozycji i zarzucając je w ostatnim momencie ręcznymi granatami, wdarli się do nich. Po całodziennym żaźartej walce rosjanie zostali wyrzuceni ze zdobytych pozycji, w nocy jednakże ponowili swe ataki, lecz nadaremnie.

Na południowy wschód od Oględy (na północ od Przasnysza) wzięliśmy szturmem rosyjskie pozycje i odrzuciliśmy przeciwniki nieprzyjacielskie. Ponad 600 rosjan dostało się do niewoli. Zdobyliśmy 4 karabiny maszynowe.

27 czerwca: Poniósłszy pod Lwowem i na południe od Lwowa klęskę, wycofali się rosjanie z głównymi swymi siłami w kierunku wschodnim i ustawili znaczne jednostki bojowe na wzgórzach na wschód od Dawidowa, na wschód od Mikołajowa i pod Jaryczowem Starym. Na froncie tym wojska nasze w walkach, trwających dni kilka, zdobyły czołowe pozycje nieprzyjacielskie, dotarły na odległość szturm do głównych nieprzyjacielskich stanowisk i wdarły się do nich w kilku punktach. Mianowicie w odcinku pod Bóbrką i na południe stamtąd, został nieprzyjaciel z części swego zwartego frontu wyparty. Od dzisiejszego rana są rosjanie znowu w odwrocie na całym froncie. Również na północ od Żółkwi i na północ od Rawy Ruskiej ustępuje nieprzyjaciel pod naporem ścigających go sprzymierzonych wojsk. Nad górnym Dniestrem walki trwają dalej. Wojska niemieckie po zaciętej walce zdobyły szturmem wzgórze pod Bukaczowcami. W dole rzeki, pod Haliczem, i w Besarabji na ogół panuje spokój. W walkach ostatnich dni pojmała armja Boehm-Ermolli'ego do niewoli 71 oficerów i 14100 żołnierzy, oraz zdobyła 26 karabinów maszynowych.

Wojska niemieckie zdobyły szturmem wzgórze między Bukaczowcami a Chodorowem i w pościgu za nieprzyjacielem dotarły do okolic Hrehorowa. Zdobyliśmy nieprzyjacielskie pozycje na północny zachód od Rawy Ruskiej. Pojaliśmy przytem 3300 jeńców i zdobyliśmy wiele karabinów maszynowych. Rosjanie zwyczajem swoim, usiłowali również tutaj zwabić nasze wojska powiewaniem płacht białych. Oddziały rosyjskie, które to czyniły, zostały przez nas wycięte.

28 czerwca: W Galicji wschodniej ścigają armje sprzymierzone nieprzyjaciela. Wczoraj dotarły wojska nasze wśród ciągłych walk z tylnymi strażami rosyjskimi w okolice Kłodzianki i Zadwórze. Przednie straże nasze dotarły do Świrza, który został przekroczone w swym górnym biegu. Halicz jest już w naszym posiadaniu. Również południowy

brzeg Dniestru w górę od Halicza jest wolny od nieprzyjaciela. Po pięciodniowych ciężkich walkach sprzymierzone wojska armji generała Linsingena sforsowały przejście przez Dniestr. Na reszcie frontu nad Dniestrem panuje spokój.

Wojska armji arcyksięcia Józefa Ferdynanda zdobyły wczoraj szturmem Ułazów i wtargnęły wczoraj w nocy do stanowisk nieprzyjacielskich na wzgórzach na północny wschód od wspomnianej miejscowości leżących. Rosjanie cofają się poza Narol. Zresztą położenie na polskim placu boju niezmiennione.

29—30 czerwca: W Galicji wschodniej nad Gniłą Lipą i nad Bugiem w dół od Kamionki Strumiłowej są w toku walki, których przebieg jest dla nas korzystny.

Między Bugiem a Wisłą nieprzyjaciel cofa się dalej. Straże tylne, kryjące odwrót nieprzyjaciela, zostały wczoraj wszędzie zaatakowane i odrzucone. Wojska nasze przekroczyły dolinę Tanwi i zajęły skraj wzgórz pod Frampolem i Zaklikowem. Skutkiem sukcesów armji sprzymierzonych na wschód od Wisły rosjanie zmuszeni zostali do opuszczenia pozycji za pozycją na zachodnim brzegu rzeki. Dziś w nocy rozpoczęli odwrót ku Wiśle ze swego silnego frontu bojowego na linii Zawichost—Ożarów—Sienna. Zawichost został obsadzony przez nasze wojska.

1 lipca: W Galicji wschodniej trwają jeszcze walki nad Gniłą Lipą i w okręgu na wschód od Lwowa. Nasze wojska w wielu punktach wdarły się na wzgórze na wschód od Gniłej Lipy i wtargnęły do pozycji nieprzyjacielskich. Również udało się sprzymierzonym wojskom poniżej Rohatyna przejść na wschodni brzeg rzeki.

Nad Dniestrem panuje zupełny spokój. U źródeł Wieprza leżący Zamość został przez nasze wojska obsadzony. Wzgórze na północ od doliny Tanwi są wszystkie w naszym posiadaniu. Na zachód od Wisły ścigały nasze wojska ustępującego nieprzyjaciela aż pod Turlów.

Zdobycz wojenna wojsk sprzymierzonych, pozostających pod naczelną komendą austro-węgierską wynosi za czerwiec w jeńcach 521 oficerów i 195 000 żołnierzy, ponadto zdobyliśmy 93 dział, 364 karabinów maszynowych, 78 wozów z amunicją, 100 wagonów kolejki polowej i wiele materiału wojennego.

W wielodniowych zażartych walkach sprzymierzone wojska armji Linsingena wyrzuciły rosjan z bardzo silnych pozycji nad Gniłą Lipą poniżej Firlejowa. (Firlejów, miasteczko kilkanaście kilometrów powyżej Rohatyna). Nieprzyjaciel cofa się na wschód, a wojska Linsingena ścigają go na całym froncie. Rosjanie ponieśli znowu ciężkie straty. Wzięliśmy do niewoli w tych walkach 7765 żołnierzy i zdobyliśmy 18 karabinów maszynowych. W przylegającym odcinku północnym jeszcze trwają walki. Nad Dniestrem nie wydarzyło się nic istotnego.

W Królestwie Polskiem walczą sprzymierzone wojska między Wisłą a Bugiem ze znacznymi siłami rosyjskimi nad rzeczką Porem (dopływ Wieprza) i nad Wyżnicą.

Wojska nasze atakują na wszystkich punktach.

Na zachód od Wisły zaatakowały wojska nasze stanowiska nieprzyjacielskie pod Turlowem. O g. 5 popołudniu dnia wczorajszego zdobyty został szturmem jeden z nieprzyjacielskich punktów oparcia na północny wschód od tego miejsca. W wieczornych godzinach postąpiła i reszta wojsk naszych na odległość szturm pod front nieprzyjacielski i wtargnęła nocą do pozycji rosyjskich. Nieprzyjaciel rzucił się w popłochu do ucieczki. W pościgu za nim przeszliśmy na prawy brzeg Wisły i zajęliśmy Józefów. Także ze stanowisk na południowy wschód od Sienna wyparliśmy Rosjan, biorąc przytem 700 jeńca.

Na wschodnim terenie wojny niemiecka zdobycz czerwcowa wynosi: 121 oficerów, 25574 żołnierzy, 7 armat, 6 moździerzy do rzucania min, 52 karabiny maszynowe, jeden aparat lotniczy i wiele materiału wojennego. We wschodniej Galicji wojska gen. Linsingena przypuściły w dwóch miejscach szturm na pozycje rosyjskie na wschód od odcinka Gniła Lipa i pojmały przytem 2328 jeńców oraz zdobyły 5 karabinów maszynowych. Na wschód od Lwowa wojska austro-węgierskie wdarły się do pozycji rosyjskich.

Armje gen. Mackensena prą naprzód między Bugiem a Wisłą. Na zachodnim brzegu Wisły rosjanie cofają się dalej.

Ogólna zdobycz czerwcowa sprzymierzonych wojsk gen. Wojscha na północny zachód, oraz generałów Mackensena i Linsingena na południowy wschód od Wisły wynosi w jeńcach 409 oficerów i 140.650 żołnierzy, oraz 80 armat i 268 karabinów maszynowych.

2 lipca: W Galicji wschodniej posuwają się wojska sprzymierzone w pościgu za nieprzyjacielem na wschód od Halicza za Narajówką (rzeka uchodząca do Gniłej Lipy), a w przyległym odcinku północnym atakują zwycięsko wojska na wschód od Janczyna. Nad Bugiem sytuacja niezmiennona.

Między Wisłą a Bugiem prą wojska sprzymierzone wśród gwałtownych walk wciąż naprzód. Stary Zamość został wzięty szturmem. Na zachód od tego punktu zostali rosjanie wyparci wszędzie w dolinę rzeki Por, która jest w naszym posiadaniu. Przejście przez Por w wielu punktach zostało wywalczone. Na wschód od Kraśnika, o który toczy się jeszcze walka, wzięto Studzianki. Na zachód od Kraśnika wzięliśmy szturmem miejscowość Wyżnicę. Także został odrzucony nieprzyjaciel z północnego brzegu rzeki Wyżnicy na całym froncie, a nawet i na północ od rzeki z kilku stanowisk wyparty. Nad Porem i pod Kraśnikiem wzięliśmy wczoraj 4800 jeńców i zdobyliśmy 3 karabiny maszynowe. Na zachód od Wisły toczą się walki działowe.

3—4 lipca: Rosjanie, którzy w Galicji wschodniej między Narajówką a Złotą Lipą, jakoteż na północ stamtąd przy pomocy znacznych sił stawiali opór, zostali przez wojska sprzymierzone zaatakowani i po wielogodzinnej walce na całym froncie odrzucony na Złotą Lipę. Wzięto 3000 jeńca i zdobyto wiele karabinów maszynowych. Również w okolicy Przemyślan i Glinian nieprzyjaciel jest w odwrocie ku wschodowi. Nad Bugiem położenie niezmiennione.

W Królestwie Polskiem przyszło na kilku odcinkach frontu do zaciętych walk, ponieważ Rosjanie na skutek nadejścia posiłków przeszli do przeciwataków. Jednakowoż te wszystkie próby odzyskania utraconego terenu rozbiły się w zupełności. Jedną z naszych korpusów odparł krwawo aż pięć nieprzyjacielskich ataków na bagnety.

Nad rzeczką Por i nad Wyżnicą walki trwają dalej. Po obu stronach Studzianki wojska nasze wdarły się do głównych stanowisk przeciwnika na froncie szerokości kilku kilometrów i odrzuciły nieprzyjaciela z wielkimi dla niego stratami. Wzięto przytem 1000 jeńca, 3 karabiny maszynowe i 3 armaty. Po ciężkiej walce wzięliśmy wzgórze na północ od Kraśnika.

5 lipca: W Galicji wschodniej wojska sprzymierzone armji Linsingena po dwu tygodniach zwycięskich walk w pościgu za nieprzyjacielem dotarły do Złotej Lipy, której brzeg zachodni został oczyszczony od nieprzyjaciela. W odcinku Kamionka Strumiłowa—Krasne toczą się walki z tyłami strażami rosyjskimi.

Pod Krylowem opuścił przeciwnik zachodni brzeg Bugu, a miejscowość Kryłów spalił. Po obu stronach górnego Wieprza trwają walki. Wojska sprzymierzone odrzuciły nieprzyjaciela z jego stanowisk na północ od rzeczki Por i dotarły aż w okolice Płonki. Na za-

chód stamtąd armja arcyks. Józefa Ferdynanda po kilkudniowych walkach przełamała rosyjską linję bojową po obu stronach Kraśnika, wśród wielkich strat dla Rosjan odrzuciła ich w kierunku północnym i wzięła w tych walkach do niewoli 29 oficerów, 8000 żołnierzy, nadto zdobyto 6 armat, 6 wozów z amunicją i 6 karabinów maszynowych.

6 lipca: Rosjanie, odrzuceni z pod Kraśnika przez armję arcyksięcia Józefa Ferdynanda w drugiej bitwie, cofają się w kierunku północnym i północno-wschodnim. Armja ta, po udanym przełamaniu frontu rosyjskiego, wśród nowych zwycięskich walk postępuje ciągle naprzód. Wczoraj zajęła okolice Gielczowa i wzgórze na północ od Wyżnicy. Pod naporem tego pochodu nieprzyjaciel wycofał się także z nad Wieprza w kierunku Ternogóry.

Zdobycz wzięta w tych walkach, wzrosła na 41 oficerów, 11.500 szeregowców i 17 karabinów maszynowych. Nad Bugiem i w Galicji wschodniej położenie na ogół niezmiennione. Nad Złotą Lipą i nad Dniestrem panuje spokój.

Wszystkie ataki włoskie w tym okresie podjęte na pograniczu tyrolskim i karyńckim zwycięsko i krwawo odparto. Dotychczasowa ofensywa włoska zakończyła się wielką ich klęską nad Isonzo. Około cztery korpusy nieprzyjacielskie, które brały udział w tej bitwie, zostały w zupełności odparte i poniosły straszliwe straty.

7 lipca: Na froncie armji arcyksięcia Józefa Ferdynanda trwają walki w dalszym ciągu. Posiłki rosyjskie, które uadeszły i na wielu punktach frontu przeaszły do ataku, zostały wśród wielkich strat odrzucone. Liczba jeńców podniosła się jeszcze.

Nad Bugiem i w Galicji wschodniej położenie niezmiennione. W walkach nad Złotą Lipą wzięliśmy od 3 do 5 lipca 3850 jeńców.

8 lipca: W Królestwie Polskiem na wschód od Wisły trwają walki w dalszym ciągu. Liczne gwałtowne ataki nieprzyjaciela zostały krwawo odparte. Wobec przeważających sił nieprzyjacielskich, które dla obrony Lublina zostały na linję ściągnięte i przeszły do kontrataku cofnęliśmy nasze wojska po obu stronach drogi wiodącej do Lublina na wzgórze, łączące na północ od Kraśnika. (Chwilowe to cofnięcie niema dla bitwy jeszcze żadnego znaczenia.)

Na zachód od Wisły zdobyliśmy szturmem kilka czołowych stanowisk nieprzyjacielskich. Nad Bugiem i w Galicji wschodniej położenie ogólne niezmiennione. Ataki nieprzyjaciela nad dolną Złotą Lipą zostały odparte.

Na wzgórzach granicznych na wschód od Trebinje rozpoczęły się w nocy 7 lipca nowo walki z Czarnogórcami. Ponieważ kontratak Czarnogórców z 6-go lipca nie powiódł się, próbował nieprzyjaciel w nocy jeszcze jednego ataku, który jednakże w ogniu naszej piechoty i artylerji zlamal się zupełnie. Obecnie panuje tam spokój.

Na froncie włoskim panuje spokój.

Jedna z naszych łodzi podwodnych storpedowała i zatopila 7 lipca rano pancerny krążownik włoski typu Amalfi.

Rosyjski atak, przedsięwzięty od Kowna został odparty wśród znacznych strat dla nieprzyjaciela. W Królestwie Polskiem na północ od Wisły wzięliśmy kilka rowów nieprzyjacielskich i odparliśmy ataki nieprzyjaciela. Usiłowania przeciwnika, zmierzające do odebrania nam zdobytego wczoraj ważnego wzgórze na południe od Wisły spełzły na niczem. Na wschód od Wisły wzięliśmy szturmem kilka pozycji nieprzyjacielskich.

W Galicji wschodniej sytuacja niezmienniona.

9 lipca: Ogólna sytuacja na froncie północno-wschodnim nie zmieniona. W Królestwie Polskiem toczy się w dalszym ciągu walka na wzgórzach na

północ od Kraśnika. Jak dni poprzednich tak i wczoraj zostały odparte niesłychanie gwałtowne ataki rosyjskie na wielu punktach frontu bojowego.

Na zachód od Wisły utrzymaliśmy wszystkie wzięte wczoraj czołowe stanowiska nieprzyjaciela.

Na froncie bojowym w Pobrzeżu panował względny spokój. Włoski lotnik został zmuszony do wyładowania pod Gorycją. Na granicy tyrolskiej i karyńckiej walki armatnie i pomocnicze utarczki. Atak dwu włoskich batalionów na Col di Sana pod Buchensteinem został odparty.

Lista strat

w I Szwadronie ułanów I Bygady
w bitwach pod Lisowem, Wojciechowicami, Bidzinami
i Ożarowem dn. 23 i 24/VI.

Zabici:

1. Kazimierz Karski	podoficer	II pl.
2. Konarski (Wyrwicz)	"	"
3. Bedrych Bican	ułan	"
4. Antoszewski	"	"
5. Frey Henryk (Roman)	"	III pl.
6. Buś Stanisław	"	"
7. Brodowski	"	II pl.

Ranni:

1. Orłowski Stefan	wachm.	II pl.
2. Niementowski Karol	ułan	"
3. Rudnicki (Cedro)	podof.	"
4. Jabłocki Władysław	ułan	I pl.
pozostał w linii		
5. Kornilowicz (Bisyoń) Tadeusz	"	"
6. Dr. Kawiński Jan	wachm.	III pl.

Zaginiony:

1. Młot	ułan	II plutonu
ranny w rękę.		

Lista strat 2 bryg. Legionów.

Od 1 czerwca — 1 lipca 1915 r.

II-gi PULK:

Polegli: Chor.: Takiel Bol.

Leg: Gas Wine., Boś Wojc., Braclawski Mich., Chojuńnik (Czarny) Stef., Figa Józ., Geborski Eug., Kor-don Adam, Kostecki Edw., Lisiewicz Edm., Mazur Kar., Pierog Jan, Pietruch Jan, Radosz Jan, Sulek Ludw., Szczepanek Stan., Szczepanik N., Szerez Istvan.

Ranni: Ofic.: Januszajtis Wiesław, Jaster Stan., Linneman Zygm., Liszka-Lawicz Wilh., Mateczyński Dr. Wiktor, Mazurkiewicz Tom., Mozdyniewicz Miecz., Pyszko Józ., Serwaczyński Hen., Spiechowicz Miecz., Szalit Dr. Edm.

Leg: Adamski Jan, Arendarski Jan, Arkefer Czibuli, Aubek Kaz., Balazy Lajos, Balog Józ., Białowski N., Bak Jan, Bialek Franc., Białoskórski Ant., Bielatowicz Stan., Bilok Janusz, Biloholowyj Miecz., Biezien Jan, Błachnio Aleks., Bojca Dymitr, Brut Franc., Byrdy Marcin, Chasala Kaz., Chodyński Edm., Chojecki Józ., Chojnacki Jan, Cholewa Aleks., Cholewa Józ., Chota Jan, Chytra Stef., Ciebuch Mik., Cięciwa Józ., Cisak Jan, Ciunta Rajm., Ciupak Dymitr., Cur Wład., Czajkowski Józ., Czarniecki Jan, Czeplak Ludw., Czibel Józ., Czuba Ant., Czuba Kaz., Czubik Józ., Czymerz Mik., Deszcz Stau., Dębski Stan., Dziek Was., Drabisz Józ., Drozdziak Wojc., Duda Jan, Dudaszek Tad., Dudziński Stan., Dudziński Wład.,

Eugen Sebast, Falecki Ad., Feix Bol, Ferezyk Józ., Filipek Wład., Filiński Miecz., Firycy Wilh. Frankiewicz Wład., Frytz Piotr, Furmanek Franc., Gackowicz Jan, Gadek Edw., Gerczuk Kaz., Geroba Mich., Geborski Eug., Gołkowicz Jan, Głogowiecki Miecz., Gniady Ant., Godawski Zygm., Gofron Miecz., Gogulski Stan., Golonka Marcin, Gołaszewski Wład., Grzybowski Stef., Guszczyk Henr., Gwizdała Józ., Iskierka Ant., Jaworek Stan., Jędrasik (Jędrusiak?) Winc., Justyniak N., Kamiński Franc., Karas Marcin, Kardys Ant., Kaspruk Ant., Kawa Tom., Kliś Józ., Klubnik Roman, Kolejewicz Mich., Korman Józ., Kostiuk Was., Koszowski Winc., Kowalski Stan., Kozan Kaz., Kozdroń Jan, Kozub Franc., Kraus Imre, Kreninger Rud., Krzyśko Franc., Kulehowy Mich., Kuśnieruk Mich., Kwaśny Józ., Kwiecień Józ., Lawrence Daniel, Licowski Hryś. Lipiński Wład., Liszkiewicz Wład., Litawciuk Ant., Majdak Kaz., Maksimiuk Andr., Maślankiewicz Józ., Matus Józ., Matusik Stan., Mazur Jan, Mleczko Jan, Merez Józ., Mijak Józ., Miśniak Wal., Mospan Jan, Mróz Paweł, Mudra Jan, Nasielski Eug., Nowak Mich., Nowakowski Czesł., Nowicki Wład., Nemeti Janos, Ochalek Franc., Oruba Ant., Opieliński Józ., Oprzędek Józ., Orłós Jan, Pakos Teof., Patyk Jan, Pawłów Teof., Pelka Franc., Pietras Jan, Pol Lajos, Polityński Jan, Porębski Stan., Prażmowski Ad., Prochera Stef., (?Procheta) Stef., Prokop Ludw., Rausiński Stan., Rąbek Alojzy, Ragoz Ign., (?Rogus Ign.) Roszkiewicz Stan., Ruchala Mich., Rusinek Józ., Rutkowski Andr., Rybak Bol., Rybicki N., Sakowicz Zdzisł., Sawczyński Józ., Sekula Jan, Sekunda Jan, Semeńczuk Was., Seweryn Stan., Sierzega Wojc., Skowroński Ant., (I b.) Skowroński Ant., (III b.) Sławek Franc., Słowik Mik., Staniszewski Tad., Starczala Paweł, Stawiec Emil, Stos Ant., Strumiński Piotr, Stuligowa Czesł., Sulok Jan, Sulyok Istwan, Szczelina Franc., Szek Stan., Szerszeń Stan., Szezygiel Ludw., Szimik Tad., Szlegiel Edw., Szpak Stan., Szumborski Kaz., Szynik Tom., Synowiec Ern., Świąciecki Franc., Świątek Bol., Świergot Tom., Świeżyński Wojc., Tercz Stef., Tluszc Wład., Tokarz N., Traciewicz Adolf, Trembowler Natan, Trzeciński Jak., Twarowski Stan., Urbańczyk Franc., Walezyk Józ., Weiss Tad., Wągiel Stan., Wierciak Ad., Więcek Paweł, Wiczyński Ad., Widel Stan., Winnicki Kaz., Wiśniowski Rudolf, Wojciechowski August, Wolian (?Wohan) Wład., Wojtowicz Kaz., Woś Marcin, Wójcik Marjan, Zarod Mich., Zawadzki Jan, Ziernicki Józ., Zontek Wojc., Zólciniński Józ.

Zaginieni: Leg.: Bylski Piotr, Stefan Kazim.

III-ci PUŁK:

Polegli: Leg.: Farny Tad., Gawryś Wład., Głowa Franc., Gorzkowski Bol., Nawrocki Józ., Poleń Teof., Popiołek Mich., Sanecki Miecz., Szybiak Ant.

Ranni: Ofic.: Kwaciszewski Ant., Miś Bol, Romaniszyn Mich.

Leg.: Andrusiewicz Włodz., Dus Jan, Dydak Leon, Hanke Rom., Kolba Franc., Kozubkiewicz Wład., Krajewski Rud., Kufta Mich., Lass Natan, Ligęza Franc., Ludwinek Józ., Majewski Stan., Mazij Mich., Morowiec Józ., Onufrejczyk Mik., Plichta Ant., Przyjemski Ant., Rajca Mich., Sehman Fryd., Ślusarz Piotr., Starzewski Jan, Taras Piotr, Trębacz Stef., Wieczorek Jan, Wiodeman Wikt., Zajac Ludw., Zięba Franc.

W niewoli: Leg.: Adamowski Aleks., Marchewka Wład., Surówka Wład.

Zaginieni: Leg.: Danielowski Marc, Garbarski Ludw., Kramarz Mich., Krupa Jan, Pedryś Stanisław, Ziemba Jul.

KAWALERJA:

Polegli: Ofic.: Kisielnicki-Topór Jerzy, Wąsowicz Dunin Zbigniew, Włodek Roman.

Leg.: Adamski Tad., Karasiński Kar, Kubik Bol., Łuszczewski Bron., Majda Mich., Nowakowski Wład., Potok Łada Eug., Rakowski Jerzy (a nie Borkowski, jak podano mylnie w „Gońcu Pol. Leg.“ Nr. 7 str. 4 szp. 1 w. 9), Rawski Winc., (Starczowski Tad.), Szysz Winc., Tworkowski Wład., Zwatschke Ant.

Ranni: Ofic.: Fafara Marjan, Sokołowski Stan., Wąsowicz Dunin Bol.

Leg.: Bokalski Kaz., Brinken Tad., Firlit Mich., Jakubowicz Winc., Janiszyn Bazyli, Krawczyński Józ., Kulakowski Stan., Maliszewski Edw., Mechedin Sylw., Metschke Jan, Rotkeel Fel., Senowski Rom., Sperber Józ., Sztambarth Józ., Ściborski Edw.

W niewoli: Leg.: Chwalibóg Miecz., Garbaczewski Emil, Łabędzki Ant., Prokop Kaz. (i ranny), Sierchiejewicz Wład.

Fundusz wdów i sierot.

Do ogłoszonej w ostatnim numerze ogólnej kwoty 11.400 Kr. przybyło: 162 Kr. od lekarzy zebranych w Łochyńsku — 202 Kr. od kadry kawalerii — 1000 Kr. z powodu zdobycia Lwowa od eksk. Durskiego — 100 Kr. od majora Rylskiego — 300 Kr. od por. D-ra Dwernickiego — 261 Kr. od grona oficerów sztabowych — 263 Kr. 20 halerzy od II-go baonu uzup. (w tem 100 Kr. od kap. Terleckiego), — 100 Kr. od D-ra Majewskiego, — 60 Kr. od D-ra Kollataja, — 50 Kr. od D-ra Rudzkiego, — 40 Kr. od porucznika Stachiewicza, — wreszcie 200 Kr. nadesłanych z pięknym, patriotycznym listem na ręce Eksk. Durskiego od rodaków z Karlsbadu.

Suma do dnia 9.VII, włącznie wynosi: 14.460 Kr. 37 hal.

Datki przyjmuje szef sanitarny D-r Rogalski przy Kom. gł. Leg. pol.

* * *

O zasiłkach dla rodzin Legionistów, wdów i sierot po poległych i dla legionistów superarbitrowanych inwalidów informuje wyczerpująco interesowanych broszura Leg. H. Eilego przez Depart. Wojskowy N.K.N. w Piotrkowie wydana: „Opieka nad Legionistami pol. i ich rodzinami“